

Egenvilja, högmod och rädsla

Välkomna i Herrens namn. Jag kommer med välsignelser till er mina vänner. Välsignad är denna stund.

Det här föredraget kommer inte att vara helt begripligt för dem som inte känner till de föregående, eftersom det ingår i en serie. Till förmån för de vänner som är här för första gången skulle jag återigen vilja säga: Det är så väldigt svårt för vissa människor att förstå att en sådan kommunikation är möjlig. De som inte förstår de fantastiska saker som är möjliga i Guds skapelse, använder gärna det ofta missförstådda ordet "det undermedvetna" för att förklara detta fenomen. Jag ber er, mina vänner, frigör er från den förutbestämda idén om att en ande inte kan manifesteras sig genom en människa och att det bara är mediets undermedvetna eller övermedvetna – vilket namn man nu väljer att ge det – som ni lyssnar på. En kommunikation med alla sfärers andevärld har alltid varit möjlig, är möjlig nu och kommer alltid att vara det, förutsatt att de nödvändiga betingelserna uppfylls av de människor som önskar upprätta en sådan kommunikation. Att kommunikationen i vissa fall inte behöver vara äkta, betyder inte att det alltid är så.

Jag skulle kunna ge en mer ingående förklaring till varför det skulle vara omöjligt för en människa som fortfarande befinner sig i reinkarnationscykeln att förmedla den kunskap som jag kan föra fram helt enkelt genom att mediet går in i trans. Om en människans omedvetna vore så genomträngt av en sådan kunskap att det skulle räcka att bara gå in i trans för att ta fram den till ytan, skulle skillnaden mellan transtillståndet och det normala tillståndet inte vara så stor, mina vänner. Men jag vill inte ägna mer tid åt detta ämne. Jag ber er helt enkelt, tro inte på grund av att de flesta människor runt omkring er tror att allt detta är övertro, att det inte kan vara möjligt och att de absolut har rätt. Tro inte att det är den här människans omedvetna som talar till er i kväll.
Det är inte så!

Då så, mina vänner, kvällens föredrag kommer i början att verka likna det förra såtillvida att det kommer att likna ett mycket abstrakt och filosofiskt föredrag som inte tycks ha någon betydelse för er nuvarande tillvaro. Sanningen är dock den motsatta. När jag fortsätter, kommer ni att se att allting jag säger till er – oavsett hur avlägset det tycks vara från era liv – har en omedelbar och direkt betydelse för det.

I ”Pistis Sophia” som min vän föreläser om, finns det en plan eller struktur, som ni kallar det, där andliga sfärer betecknas i olika grader. Direkt under ”det Obeskrivliga”, eller Guds hus som vi kallar det, finns det en sfär med namnet ”den Högsta ljusvärlden”. I denna högsta ljusvärld finns det ett oändligt antal ljuskrafter i en stor reservoar eller pool. Vad är dessa ljuskrafter?

Ljuskrafterna representerar varje gudomlig aspekt i skapelsen och varje god kvalitet eller dygd som ni överhuvudtaget kan föreställa er, var och en som en enskild särskild ljuskraft och var och en personifierad som en ande eller ängel. Jag nämnde i det förra föredraget att de tolv aktiva och de tolv passiva krafterna också är personifierade. Det är samma sak med ljuskrafterna; representativa andar eller änglar existerar, liksom deras utstrålning. Dessa krafter utstrålning, förtätad till en andlig form som består av en mycket fin struktur, skapar dessa varelser och dessa varelser utstrålar i sin tur från respektive ljuskraft. Ljuskrafterna samlas in i en stor reservoar. Precis som alla är ett med Gud, så är det med dessa ljuskrafter. De utgör en helhet. Varje enskild ljuskraft utmärker sig samtidigt som något individuellt eller specifikt med sin egen särskilda färg, doft, ton och andra kvaliteter. Om jag skulle berätta hur många slags sinnesförmågor som finns i denna höga sfär, skulle ni inte tro det, för ni har en mycket begränsad sinnesförmåga. I denna reservoar kan de individualiserade krafterna kännas igen och de formar samtidigt en enda harmonisk helhet. De strålar ut från den högsta ljusvärldens sfär, där de är koncentrerade, in i alla sfärer därunder, i avtagande styrka naturligtvis.

Vidare finner ni enligt den här planen den ”Högre eller Mellersta ljusvärlden”, där dessa ljuskrafter återigen samlas, koncentrerade och förtätade i en något grövre struktur som fortfarande är mycket fin jämfört med era mått. Därifrån sänds de vidare in i alla andra världar. Men i denna sfär, den högre eller mellersta ljusvärlden, har andevarelserna eller de individuella ljuskrafternas personifikationer sin organisation, eller ”Ordnarna” som det kallas i ”Pistis Sophia”. Varje orden representerar en av dessa ljuskrafter, som leds av den individualiserade anden och tjänar hela frälsningsplanen i olika grader som en slags hierarki. Dessa ordnar kan också betecknas som ”körer” och skiljer sig från varandra genom speciella kännetecken, beklädnader och så vidare. Varje skapad individ, inbegripet var och en av er, varje människa, tillhör en av dessa ljuskrafterns särskilda ordnar. Ditt grundläggande väsen utgör en del av en av dessa ljuskrafter och ordnar. I en djup meditation, om en viss grad av utveckling har nåtts, kan du ta reda på eller förnimma vad ditt grundväsen är, vilket förstås inte utesluter andra dygder, kvaliteter eller talanger. Det finns dock ett visst grundläggande, betydande kärnelement i varje individ, ande eller person. En sådan grundläggande kvalitet kan vara mod, en annan kan vara kärlek och vänlighet och så vidare. Att ha mod betyder inte att du inte har kärlek eller förmåga att älska. Även om de högsta änglarepresentanterna för varje kraft också har alla andra kvaliteter, har de en viss grundläggande, enastående kvalitet som stärker och utrustar alla andra gudomliga aspekter snarare än försvagar

eller utesluter dem. Det kan alltså vara möjligt för dig att ta reda på ditt väsens grundton eller särskilda kvalitet.

Eftersom ni i de föregående föredragen har fått höra om skapelsen och änglarnas fall, bör ni nu förstå att alla varelser i skapelsen är fullkomliga på ett särskilt sätt. Vidare, om fallet skulle ha misslyckats med att äga rum, skulle den ljuskraft och den gudomliga kraft som varje individ har begåvats med, ha använts för att komplettera fullkomligheten även på andra sätt, för att bli verkligt gudalik. Innan detta tillstånd har uppnåtts, kan denna gudalighet endast vara partiell. När frälsningsplanen väl är fullbordad, kommer en ytterligare expansion mot fullkomlighet att fortsätta. Som det är nu, är ordnarna, med alla de många, många individer som hör till dem, särskilt fullkomliga på ett visst sätt. Detta gäller även de fallna andarna som har behållit grundfullkomligheten i sin ursprungliga natur och talangerna i princip intakta, dock övertäckta av det lägre jaget och av alla lager av ofullkomligheter i varierande täthetsgrader. Processen att avtäckta denna grundfullkomlighet utgör reningens väg. Detta kan ge vissa av er ett bra material att meditera över. I ert nuvarande utvecklingsstadium behöver ni koncentrera er på att ta reda på vad ert lägre jag egentligen är. Detta innebär att ni bör finna era brister och fullt ut inse deras förekomst, deras betydelse och deras verkningar på er själva och era liv. I ett visst skede av arbetet är det också viktigt att lära känna ditt högre jags speciella individualitet för att använda det för din rening och för att inse dess särskilda kraft.

I ett tidigare föredrag talade jag om de tre grundläggande hindren för fullkomlighet som gäller lika för alla: egenvilja, högmod och rädsla. Sedan änglarnas fall blev dessa tre egenskaper starkare och starkare i samma grad som fallet fortsatte; de suddade ut ert grundljus. Syftet med reningens väg är inte enbart att förnimma vad ditt grundljus är, utan också att inse att egenvilja, högmod och rädsla finns i dig och att ta reda på i vilken utsträckning de finns, hur de samspelar och är beroende av varandra. För endast med den förståelsen av dig själv kan du övervinna de mörka murarna som står i vägen mellan dig och ditt grundljus.

Vid en ytlig betraktelse, mina vänner, kanske ni frågar: Hur hänger egenvilja, högmod och rädsla ihop? Varför är det ena otänkbart utan det andra? För så är det, mina vänner. Om man har en av dem, måste man ha alla tre egenskaper. Man kan ha den ena starkare än den andra eller tydligare eller mer medvetet än den andra. Men det är omöjligt att äga endast två där den tredje helt saknas. En uppriktig strävan efter att gå reningens väg och förstå vilken roll egenvilja, högmod och rädsla har, är utan tvekan centralt på denna väg. Tro inte att det finns någon levande människa som är helt fri från egenvilja, högmod och rädsla. Mina ord gäller sålunda för alla. Den enda skillnaden kan vara att vissa kan ha mer, andra mindre. Jag kommer att visa detta för er med följande ord. De kommer att vara av stor betydelse för er förståelse av er själva.

För det första, vi kan återigen klargöra att det finns en distinkt skillnad mellan egenvilja och fri vilja. För att säkerställa att ni tydligt förstår det i detta sammanhang, upprepar jag att den fria viljan kan användas för det goda eller för det onda; detta är viktigt. Man kan inte säga att den enbart tjänar goda syften, eftersom den, som precis nämndes, kan användas även för onda syften. Det är dock absolut säkert att den egna utvecklingen inte kan uppnås utan att den fria viljan används fullt ut. Guds vilja kan inte uppfyllas om du inte använder din fria vilja för att acceptera den på eget initiativ och som ditt eget val. Den fria viljan är den största gåva som ni har blivit tilldelade och utan den skulle ni aldrig kunna uppnå en gudalik status. Den måste dock särskiljas från egenviljan, det lilla jagets eller det lilla egots vilja. Egenviljan strävar efter att få det den vill, oavsett konsekvenserna och den skada som andra kan drabbas av och i slutändan därför även jaget. Det lilla egot är emellertid alltför blint för att förstå detta. Egenviljan är ett blint och omoget tillstånd, alltför blint för att inse att vad den önskar går emot andliga lagar och måste medföra svårigheter och ett fängelse för jaget. Ta en andligt outvecklad person, en brottsling till exempel. En sådan person kommer att använda egenviljan på ett mycket uppenbart sätt för att tjäna egna omedelbara synbarliga fördelar och bortser från alla lagar – andliga liksom mänskliga. För vad som tycks vara fördelaktigt för honom, gillar han att få.

Vi diskuterar nu inte sådana lättigenkännliga fall. Den vanliga människan begår inte brott eller samhällsskadliga handlingar, dels för att han eller hon inser att detta är fel – även hos en irreligiös person är den etiska känslan redan tillräckligt utvecklad för att avstå från begär hos det lägre jaget som fortfarande kan ha sådana önsknings – dels för att han eller hon helt enkelt är för rädd för att hamna i konflikt med sin omgivning. Vi diskuterar emellertid inte de uppenbara yttre handlingarna hos de som drivs av sin egenvilja, för detta skulle inte gälla för någon av er. Vi fokuserar på egenviljans känslomässiga strömmar inom var och en av er. Varje orenad individ önskar sig i själva verket, kanske omedvetet, saker som är fel och saker som går emot andliga lagar. Denna konflikt mellan den medvetna önskan och den omedvetna önskan utgör det största handikappet i er utveckling. Det är därför av yttersta vikt att ni samlar modet att undersöka era känslor, översätta dem till klara och koncisa ord för att inse: ”Här har jag ett begär som kommer från mitt lilla ego och från min egenvilja, som inte stämmer överens med den andra delen av min natur som är precis lika verklig.”

Hur är detta kopplat till rädsla? Om din egenvilja är stark – och den kan vara desto starkare om den är omedveten – måste man ständigt vara kvar i en rädsla för att egenviljans begär inte kommer att uppfyllas. Kopplat till egenviljan finns det således en rädsla. För djupt inne i ditt hjärta vet du att din egenviljas alla önsknings aldrig kan uppfyllas. De är mestadels omöjliga och orimliga önsknings. På grund av dina tidigare liv och hindren som du har upprättat i din själ, kan det du önskar i ditt eget särskilda fall inte uppfyllas, åtminstone inte vid den här tidpunkten, såvida du inte upptäcker hindren för att avlägsna dem.

De inre strömmarna rör sig i olika riktningar: egenviljan har en mycket stark önskan om något som är felaktigt, omöjligt eller strider mot de andra strömmarna inom dig, medan du samtidigt har den inre vetskapen från ditt djupare väsen, det högre jaget som mycket väl vet att dessa önskningar inte kan uppfyllas. Denna vetskap ger upphov till rädsla, eftersom egenviljan fortfarande kräver sin tillfredsställelse.

Om ni mediterar över dessa ord, mina vänner, kommer ni att få betydligt mer insikt i er själ, i era liv och i er nuvarande situation. Det räcker återigen inte att endast lyssna en gång för att verkligen förstå dem. Om du mediterar över dem och tillämpar dem på dig själv, kommer du att börja utforska ditt inre där du kan ha sådana önskningar; du kommer att se hur rädslan automatiskt kommer från egenviljans begär. Du kommer på så sätt att ta dig ett steg uppåt på trappan. Men du måste ha modet att söka i den riktningen, för bara där ligger din befrielse från dina egna bojor.

Låt oss nu övergå till högmod. Vad innebär högmod? Det innebär att ditt ego är viktigare än den andra personens ego, att du vill ha fördelar för dig själv och att du har fåfänga. Om du känner en annan persons förödmjukelse mindre än din egen, har du fortfarande för mycket högmod. Och vem känner inte så, mina vänner? Vem har i sanning samma reaktion på andra människors förödmjukelse som på sin egen? Ingen av er! Om du själv förödmjukas, såras du; om den andra personen förödmjukas på samma sätt, kanske du beklagar det, men reaktionen är onekligen helt annorlunda, oavsett hur mycket du försöker intala dig att så inte är fallet. Var ärlig mot dig själv och den ärligheten kommer utan tvivel att göra mer för dig än något självbedrägeri. Känslor förändras indirekt och inte genom tvång, inte heller genom att man helt enkelt försöker intala sig att man känner på ett sätt som man inte gör! En sådan självuppskattning är därför det bästa sättet att gradvis förändra dina känslor även i detta avseende.

Jag föreslår inte att ni ska försöka uppbåda samma känslor av sårad fåfänga som om en annan människa förödmjukades. Nej. Lär dig snarare att inte göra dig själv så viktig, för din lilla stolthet och ditt ego har inte hälften så stor betydelse som dina känslor säger dig. Om du lär dig att vara mer obunden vad gäller fåfängan du har, då och endast då kommer du att ha rätt känsla för proportioner när du jämför dig med andra och därför ha samma reaktioner för andra som för dig själv. Detta är vad som menas med att älska sin broder som sig själv. Så länge man känner annorlunda för sin broder än vad man gör för sig själv, överträds den andliga lagen om rättvisa, bortsett från lagen om broderskap. För dina reaktioner är säkerligen inte rättvisa. Du kan agera rättvist, det är sant; detta kan räcka för vissa människor, men det kanske inte räcker för dig. Ni vet att era *handlingar* och även era *tankar* inte är tillräckliga för att låta rättvisans rena utstrålning tränga igenom; er ljuskraft kan inte frigöras så länge era *känslor* inte är i överensstämmelse med de andliga lagarna. Du är således orättvis i dina känslor: du sätter dig på ett högre plan än din

broder. I samma stund som din fåfänga och ditt högmod antar en sådan betydelse, befinner du dig återigen i ständig rädsla, rädd för att ditt högmod inte kommer att tillmötesgå av människorna runt omkring dig. Du måste alltså ge upp önskan om att sätta din egen person på en höjd nivå över dina medmänniskor, i känslomässig bemärkelse. Endast på det sättet kommer du att bli fri från rädsla.

Jag behöver inte gå in i detaljerna för att visa er sambandet mellan egenvilja och högmod. Det är alltför lätt. Detta kan ni göra själva. Ni kan använda det som en meditationsövning. Gör det dock inte på ett abstrakt eller opersonligt sätt; försök att tillämpa det direkt på er själva, försök att se var du känner på det sättet. När det gäller sambandet mellan egenvilja och rädsla, eller mellan högmod och rädsla, har jag visat det för er. Varje enskild dag ger er ett antal möjligheter att observera era känslor på just det här sättet.

Ni kringgår tyvärr de flesta av dessa möjligheter till självkänedom och rening. Ni låter dem passera. Om en obehaglig känsla kommer upp inom er, är ni mycket snabba med att lägga den åt sidan. Det kommer att finnas enkla ursäkter: andra människors brister och ofullkomligheter antas vara ansvariga för din egen disharmoni och dina egna inre konflikter. Men det finns tillfällen när du inte kan hitta någon att skylla på. Så du täcker bara över det och är snabb med förklaringar: du är bara på dåligt humör, du vet inte varför du känner dig störd, livet är svårt i största allmänhet, kanske är det till och med vädret. Nej, mina vänner! Närhelst det finns något som stör er, kommer ni att finna svaret i ljuset av det jag har berättat för er. Genom att titta på det ur den här synvinkeln, gör ni betydligt mer för ert eget fullkomnande och för er befrielse, mina vänner. Så länge man är fångad i egenviljans, högmodets och rädsans snäva snara, kan man aldrig vara lycklig. Det är omöjligt. Du kan slåss hur mycket du vill, du kan göra vad du vill i det yttre. Men man avlägsnar bara symptomen; man skär inte ut den inre cancern. Tänk på dessa ord, meditera över dem. För i dem har ni verkligen en skatt av användbart material och en nyckel till era problem.

Och nu mina kära vänner, går jag över till era frågor och svarar på dem efter bästa förmåga.

FRÅGA: Är inte viljan att tjäna Gud och att vara en bättre människa också självisk eftersom detta betyder att vi blir lyckliga?

SVAR: Detta är en bra fråga du ställer, mitt barn, och jag ska svara dig. Även om vissa människor kan påbörja denna väg med ett sådant något orent motiv, är det fortfarande bättre att påbörja den än att hålla sig borta. Genom att fortsätta på den här vägen, måste insikten förr eller senare komma att du är din nästa och din nästa är du. Om du blir lycklig, måste du göra andra människor lyckliga. Och när jag säger lycklig, menar jag inte den lycka som du tror skulle vara din om

egenviljans önskemål skulle uppfyllas. Jag talar om den större lyckan som måste bli din när du går på den här vägen där du renar dig själv. När du väl har nått en viss höjd, kommer din egen lycka inte längre att vara målet. Den kommer att vara ett medel för ett mål.

Jag råder er även innan ni har fått den här insikten och innan ni kan känna på det här sättet, att be inte bara om förståelsen för vad jag säger här. Be också om styrka och upplysning och allt som behövs för att följa den här vägen, inte bara för din egen skull, utan för att du ska kunna bli en källa för ett givande och ett tjänande. Detta innebär i grund och botten att det slutgiltiga syftet inte är din egen lycka, utan tjänandet som du ger och är för andra. Men lura inte dig själv; inse hur långt borta dina känslor fortfarande är från din bön. Genom att se den bristande överensstämmelsen och samtidigt be för det målet och fortsätta arbetet med att analysera och vara ärlig mot dig själv, kommer du en dag att känna dig som om du är ett med varje varelse.

FRÅGA: Om vår själ får undervisning under sömnen, varför minns vi inte i ett vaket tillstånd vad vår själ har lärt sig?

SVAR: Det finns många goda anledningar till det. För det första är det samma anledningar som gör sig gällande när minnet av din tidigare inkarnation avlägsnas från den ena inkarnationen till den andra eller när minnet av själens tillvaro i de andliga världarna mellan inkarnationer raderas ut. Om kunskapen om andarnas existens, de vidsträckta världarna som finns utanför er jordiska sfär och reinkarnationens faktum vore så lättillgänglig, skulle du omöjligt kunna uppfylla syftet med ditt liv. Det skulle vara för lätt.

Kunskapens högsta skatt måste kämpas för och betalas för med priset av egen utveckling och segrar över det lägre jaget. Oavsett hur mycket du har läst om ämnet, kommer du aldrig att bli övertygad om du inte har erhållit gudomlig upplysning. Den gudomliga upplysningen är något som behöver arbetas för. Man måste betala priset och förtjäna den, för den utgör den högsta gåvan. Om kunskapen om dina tidigare liv och det som är bortom den här världen bara skulle läggas i ditt knä antingen genom att minnet behålls eller genom andra medel, skulle det inte finnas någon kamp och därför inte någon utveckling. Det kan också vara ett hinder att känna till vissa faktorer i dina tidigare liv. Så länge du inte är mogen för det – och detta kan endast ske genom utveckling – kan det vara skadligt för dig att veta vissa saker.

Under sömnen, när din ande befinner sig i andevärlden, har du ofta inblick i dina tidigare inkarnationer, i orsakerna till detta nuvarande liv och kring vad du ska utföra. En smärtsam kunskap skulle kunna vara förknippad med det, som du vid den här tidpunkten inte kan använda konstruktivt; den kan tynga dig och hålla dig tillbaka från din utveckling. Gud har gett dig möjligheten att börja på ett tomt blad, utan någon börda. I överensstämmelse med dina förtjänster

i den här jordiska sfären, kommer du att få undervisning, vägledning och råd i andevärlden när din kropp sover och din ande är fri; den här kunskapen kvarstår i ditt omedvetna och kan påverka dig indirekt när du är vaken, även om du inte vet varför du reagerar på ett visst sätt, varför du fattar vissa beslut och så vidare. Medvetet behöver du kämpa för allting, för kunskap likväl som för andlig utveckling. Med att kämpa menar jag givetvis att bekämpa ditt lägre jag. Om någon redan är utvecklad i viss utsträckning, kan han eller hon under sin sömn även utföra uppgifter med andra andar, som inte befinner sig i en kropp, eller med andra människor som också sover. Detta hjälper andra och därmed hela frälsningsplanen. Men det får inte finnas en klar hågkomst såvida inte omständigheterna är exceptionella. Detta kan också hända.

FRÅGA: I vilken form ser andar som fortfarande är outvecklade högre andar?

SVAR: När utvecklade andar kommer i kontakt med högre andar, ser de dem inte som änglar eller ljusa varelser. Det skulle vara alltför enkelt. Här gäller återigen samma lag. Om högre andar går in i lägre sfärer, vilket de regelbundet och planerligt gör emellanåt, ändrar de sina fluider och ljuset visar sig inte. Det skulle vara alltför enkelt för dessa lägre varelser att acceptera Guds ord för att en uppenbar ängel har uttalat det. Hur många av er säger till exempel inte: ”Om jag kunde se Gud, eller om jag kunde se en ängel, skulle jag tro.” Men ni lyssnar inte på orden jag talar. Det är samma sak med dessa andar. Det finns ingen skillnad alls. De behöver lära sig, precis som ni behöver lära er och skilja mellan rätt och fel, mellan sanning och osanning genom sanningens egna förtjänster och inte för att personen tycks vara en auktoritet och är därför lätt att tro på. Hur många människor accepterar inte något som är sagt av en respekterad auktoritet och samtidigt avvisar precis samma ord om de uttalas av någon som de ser ner på! Detta betyder inte att de är utvecklade. Utveckling innebär självständighet, förmågan att särskilja sanning från osanning. Andarna i de lägre sfärerna ser därför inte änglarna som de verkligen är. Högre andar visar sig för dem som en av deras eget slag och de talar till dem på det sättet. Det är då upp till andarna själva att bestämma om de vill tro på vad som kommuniceras till dem eller ej. De behöver acceptera vad de hör för dess eget värde och det är därför bra att de tror att dessa idéer kommer till dem från någon på deras egen nivå.

Samma sak gäller för mänskligheten. Många andar, i varierande grader av utveckling, inkarnerar på den här jorden; den mänskliga formen eller det yttre utseendet ger dock inte en indikation på individens utveckling. Detta är det enda möjliga sättet för er att bli verkligt fria och självständiga. Det finns dock vissa undantag även i detta avseende. Inte för att det någonsin finns ett undantag från lagen om nödvändigheten av självständig urskillning och insikt, men vid vissa tillfällen tränger ljuset i viss mån in i mörkrets värld. Då visar sig Guds änglar. Det finns goda skäl även för det, men det sker inte i syftet att undervisa sanningen för varelser i de lägre sfärerna.

Var välsignade.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21